

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ט"ו בתמוז תשפ"א - (25.6.21)

"מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל!!!"

תמונת האוהלים ברודגס, פתח תקווה, (באדיבות ארכיון קב' יבנה)

שבת פר' בלק

כניסת השבת – 19:29 צאת השבת – 20:34

השם, משנה מסלול למשעול צר, והפעם זה מכאיב לבלעם! הוא מכה שנית. בפעם הבאה כבר אין לאן להתקדם או לסטות. הכל תקוע. היא רובצת והוא תקוע בקונספט של "אתון מרדנית. עוד מכה והכל מסתדר", ומה שלא הולך בכוח הולך בעוד יותר כוח. כאן הסיפור מקבל תפנית. האתון פוצה את פיה. קודם היא מציבה בפניו עובדות: היו כאן מכות. ואז, מזכירה לו את יחסי האמון ואת הדרך המשותפת בה הלכו יחד כל השנים. איפה ההיסטוריה המשותפת? איפה האמון? איפה העתיד המשותף? היא מתריסה. בלעם מתעשת, והסוף ידוע.

אנחנו עומדים לפני כנסת חדשה. רבים מהמנויים שבה הם אנשים בעלי מצפון שנחשבים להצמיד את המדינה בטוהר מידות ובמיטב היושרה, חוכמת הלב וחוכמת המעשה. בשטח הם נתקלים בנורמות פסולות שהשתרשו. דפי מסרים, ייצור כותרות, שליחים ועסקנים, כוחנות מילולית ופוליטית, כזבנות ועוד מרעין בישין שמלאך השם לא נראה בהם.

לו רק תהיה להם אתון שתראה להם את הדרך, שתשמור על מצפונם וטוהר כפיהם. שתסמן להם איפה מלאך השם מסמן "עצור", גם אם זה כואב וגם אם זה רובץ. אתון שתזכיר להם מאיפה התחלנו, לשם מה התכנסנו ומה הערכים שאיתם באו לתפקידם.

הבו לנו אתונות.

לפני 58 שנה, בבת המצווה שלי, עמדתי ליד שתיים מחברותיי לכיתה שחגגו יחד אתי, וקראתי את הדרשה על פרשת בלק. אבא שלי, שהיה חובב משחקי מלים מושבע, גילה שבגימטריה "בנות מצוה" שווה ל"אתון בלעם" ושיבץ את ההברקה הזאת בסיום הדרשה. קראתי את המשפט בפאתוס רב, בתחושה שאני מביאה בשורה גדולה לעולם. במבט לאחור זה היה מביך. תמימות של ילדה.

הקשר שלי לפרשת בלק נמשך לאורך כל הדרך, וכעת, ממרום גילי (תעשו חשבון), אני חוזרת אליו ממקום הרבה פחות תמים:

בלק המנהיג חושש ממפלה וזקוק ליקלף מנצח' כדי לשרוד. הוא מזמין את בלעם, דמות כריזמטית שמייחלים למוצא פיה, כדי שישלוף את המלים הנכונות בזמן הנכון ובמקום הנכון. אילו בלק היה מעביר לבלעם דף מסרים, בטח היה כתוב עליו משהו כמו "תתקוף אותם..."

בלעם קרוע. המנהיג זקוק לו, משחר לפתחו, מטיל עליו משימה ומצפה ממנו לישועה. ומנגד פועם בתוכו דבר האל / קול המצפון / האמת הפנימית. מה יעשה? לאיזה כיוון יפנה?

כאן נכנסת לסצנה האתון. היא, "השקופה", שנתפסת ככלי רכב לשירותו של בלעם, רואה בדרך משהו שהוא לא מצליח לראות. כשהיא משנה מסלול מהדרך המוכרת לשדה, הוא מכה אותה. ושוב, היא רואה את מלאך

"ואני תפילתי לך..."

תפילת מנחה בימות החול בשעה 19:40

נושא שיעורה של

רחל ליפשיץ

מייסדת ומלמדת בבית מדרש לנשים
בית שלום ובית מדרש מתן תורתנו.

"סתם העין"

נושא שיעורו של

הרב אילעאי

"עם לבדד ישכון? –

**מחשבות על זהות והתבוללות
בימינו**

שבת פר' בלק

19:29 - הדלקת נרות

19:44 – מנחה

קבלת שבת, ערבית

08:30 – מניין בבית הכנסת

לאחר התפילה - שיעור מפי גב' רחל ליפשיץ

13:30 – מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:35 – שיעור בביה"כ – הרב אילעאי

20:34 - צאת השבת

שבת שלום!

יום ראשון - צום י"ז בתמוז

04:25 - תחילת הצום

13:15 - מנחה "ויחל"

20:12 - סיום הצום

מלא טוב!!

*** לשנהב ויובל גרינשטיין להולדת הבת.**

*** לשרה וצורי אריאל להולדת הנכד, בן להלל ואריאל מלול.**

*** לאריה וציפי ברנע, בהגיע שני נכדים למצוות - שחר, בנם של חופית ואיתמר גולדברגר
וניצן, בנם של סלעית ועמיר הוד.**

צלמי החתונות / נתן ריין

אופניים בודדים. כמובן שהרשיתי גם לאחרים להשתמש בהן אבל האופניים נשארו בבעלותי.

יום אחד הודיע לי אחד מ"ראשי" הכיתה שבקיבוץ אין דבר כזה רכוש פרטי ומהיום האופניים שייכים לכל חברי הכיתה, וגם אני יכול להזמין תור ולהשתמש בהן כמו כולם. שאלתי אותו מה יקרה במקרה של פנצ'ר או שנצטרך להחליף צמיג באופניים. מי יצטרך לשלם? על כך לא נתקבלה תשובה ולכן העמדתי את האופניים ליד בית הורי ולא נעשה בהן שימוש למשך זמן רב.

בחזרה לנושא צלמי החתונות. במשך השנים השקיע הקיבוץ רבות בפיתוח של פינות הנוי וגם דואג לתחזק אותן ולתקן נזקים במידה ונגרמים לעיתים. יש חברים שנהנים לראות את זוגות המתחתנים ומתגאים בכך שהם בחרו להצטלם דווקא "אצלנו", ואולם אפשר להבין גם את אותם חברים שאינם מרצים מכך שמסתובבים בתחומי הקיבוץ אנשים בלתי קרואים. יש לזכור שאותם צלמים לא עושים את מלאכתם בחינם וגובים כסף מבעלי השמחה. האם אותם צלמים ידאגו גם לתיקון נזקים שאולי ייגרמו לפינות חמד אלו? זכור לי משנות נעוריי בקיבוץ אותו מדריך תיירים שהיה מביא את נוסעיו להסתובב בתחומי המשק ולסיום, היה מזמין אותם לארוחה בחדר האוכל ואף גבה תשלום בעבור הארוחה, כשהתשלום עבר לכיסו. מכאן, שלא תמיד יש להיצמד לדין הקשיח. אפשר גם להנהיג נהלים שיחייבו את כלל הציבור - לדעתי.

(הכותב - בן הקיבוץ, אח של אילה אפרתי ואורה רזנברג).

ברצוני להגיב על המאמר "אעברה נא בקיבוץ" מהשבוע שעבר.

אין ספק שמצד הדין אין באפשרותם של הקיבוצים למנוע מ"מתארחים" להסתובב ברחבי הקיבוץ. יש לזכור שמרבית הקיבוצים יושבים על שטחים שבבעלות מנהל מקרקעי ישראל. כבר נפסק לפני מספר שנים לגבי חופי ישראל ובעיקר חופי הכנרת, שלא ניתן לגבות כספים על הרחצה בהם, וכל הרוצה לרחוץ, רשאי לעשות זאת בחינם. מטעם זה נפסק לאחרונה גם שהקיבוץ ניר דוד, שנחל האסי עובר בתחומו, אינו יכול למנוע מ"מתארחים" לבוא בתחומי הקיבוץ ולרחוץ במימי הנחל.

אולם, יש לזכור שהקיבוץ הוקם במקום זה לפני עשרות רבות של שנים (כנראה גם בכוונת מכוון), ומאז הקיבוץ השקיע מיליונים בפיתוח המקום לרווחת חברי הקיבוץ ואורחיהם, וכן עוסק רבות בשימורה ואחזקתה של פינת חמד זו. באם ייפתח המקום לכל דורש, המתחם ייראה אחרת לגמרי. קפיצה קטנה לחופי הכנרת או לשאר המתחמים הציבוריים מראה לנו את הררי הזבל, מתקנים שבורים וסירחון עז. אין ספק שכך גם ייראה המתחם הזה. ואולי נטיל על הקיבוץ את ההוצאות לשמירת המקום? יש לזכור גם שנחל האסי אינו מתחיל ומסתיים בתחומי הקיבוץ. אף אחד לא מונע מכלל הציבור לרחוץ באסי באותם שטחים פתוחים. כמובן שזה לא כ"כ מטופח ואטרקטיבי שם.

בילדותי, קיבלתי מקרוב משפחה זוג אופניים. באותן שנים היו במשק רק זוגות

מכתב תשובה לכתבה של אלישע / לילך פלק

ברצוני להתייחס למאמרו של אלישע בעיתון מן השבוע שעבר.

לצער, חלק מדבריו פגעו בי ובקבוצת הגיל אליה אני משתייכת באופן אישי, אך אנסה בדבריי להתייחס עניינית לטיעונים שהועלו.

ראשית, ניתן להסכים או לא להסכים עם בקשת החותמים. וניתן גם להצביע בעד או נגד הצעה כזו או אחרת שתביא המזכירות והנהלת הקהילה, אך להעביר ביקורת ואף להמעיט בערכה של בקשה שהוגשה באופן התואם את תקנון הקיבוץ, גורם לי לחוסר נוחות. מותר לקבוצת גיל שמרגישה לא בטוחה באירוע בטחוני, להגיש בקשה, לאסוף חתימות, ולהביא את טיעוניה ודבריה. לאחר מכן, ציבור החברים יאמר את דברו בהצבעה. זהו ההליך הדמוקרטי שלפיו מתקבלות החלטות בקיבוצנו. אני מזכירה לכולנו שלפני כמה שנים, כשכולנו חשנו לא בטוחים (ולא רק שכבת גיל אחת, שכעת נושא המיגון הוא קריטי לה ביותר), יצאנו למסע הבנייה. ולכן תמוה בעיני שעכשיו, כשנושא המיגון עומד על הפרק, הוא מקבל כזה חוסר אהדה בקרב חברים.

כפי ש"חברים רבים מצפים להגיע לזכותם למימוש שיפור הבית שלהם" (ציטוט מתוך המאמר), כך חברים רבים מצפים להגיע לזכותם למימוש שיפור המוגנות שלהם. זה לא גורע מזה, וזה לא חשוב יותר מזה.

עוד עלתה בכתבה ביקורת, ובקשה לשמור על פרופורציות, בתגובה לתחושה של חוסר מוגנות שעולה בקרב משפחות צעירות עם ילדים, ללא מיגון, והשוואה למאות ואלפי

משפחות בישובים בעוטף עזה, ולמשפחות באשדוד ובאשקלון. נכון, למשפחות אלו אין אספה שאליה הן יוכלו לגשת בבקשה שיבנו להן ממ"ד. אשרינו שזכינו, ומה טוב חלקנו, שאנחנו יכולים לפנות לאספה, שהקול שלנו הוא לגיטימי, וניתן להשמיע אותו, וברוך השם שמוסדות הקיבוץ אמונות לדאוג לחברים למוגנות בתחומים השונים. וכפי שתושבי אשדוד, שלא יכולים "לעשות הרבה לשיפור המיגון שלהם", כך אני מניחה שהם גם אינם יכולים לעשות הרבה לשיפור רמת חייהם ולבנות לעצמם בתים חדשים. וזאת מכיוון שהם לא חיים בקיבוץ. האומנם? כל אדם שגר מחוץ לקיבוץ, מקבל את החלטותיו לפי יכולתו, משפר את רמת חייו, או רוכש בית עם ממ"ד, לפי בקשתו או יכולתו הכלכלית. לכן ההשוואה הזו היא כלל לא רלוונטית.

עוד טרם התגבשה הצעה על ידי המזכירות, ואיני קוראת לציבור לתמוך או לא לתמוך בהחלטה כזו או אחרת.

אני כן מבקשת לשמור על אמפתיה לרגשות של חברי קיבוץ אחרים, גם אם הם לא בשכבת הגיל שלנו, וגם אם הצורך שלהם שונה מהצורך שלנו, ומבקשת להזכיר שהצעת בקשה על ידי חותמים היא לגיטימית. היא יכולה לגרום לחוסר נוחות, היא עלולה להתנגש עם ערכים או צרכים של חברים אחרים, ואפשר גם לא להסכים איתה, אך היא לגיטימית. בתקווה שהמחלוקות בהן נתמודד תהיינה אך ורק לשם שמים.

שותפות, שוויון ונסיעת עבודה לחו"ל / זאב ספראי

אם כבר, הרי שמתעוררת לכאורה שאלת השוויון. כדי שיהיה ברור, שאיפה לשוויון איננה היתר להסתכל בצלחת של השני ולקנא. לזה קוראים צרות עין ולא חיי עקרון. שוויון הוא ערך מרכזי, אך לאחר כמה עשרות שנים של ניסיון מעשי, אנחנו כבר יודעים עד כמה הדברים מורכבים.

אנחנו מצליחים ליצור שוויון בשירותים, בממון, בחינוך וכו', אך לא התגברנו על אי השוויון בהערכה וכבוד, לא הצלחנו ליצור שוויון בעבודה (מתברר שהדבר גם לא כדאי), לא התגברנו על שוויון בכוח חברתי (לא כל אחד מסוגל לדבר באספה, לא כל אחד יכול להיות מנהל ענף, או מזכיר קיבוץ). נותר לנו להתנחם בכך שאי השוויון הוא זמני (בדרך כלל רוטציוני). הוא נובע במידה רבה מתכונות אישיות ומבחירה של האדם עצמו, ובעיקר, מי שנהנה מתנאי עבודה מועדפים או מעמדת כוח חברתית, יתרון זה איננו עובר לבניו. הם יקבלו חינוך והשכלה ככל אחד, ייקלטו או לא ייקלטו ככל אחד, ויתחתנו באותם תנאים ככל אחד. אנו מתנחמים בכך שהשוויון הוא שוויון הזדמנויות אמיתי.

אי שוויון בתנאי עבודה קיים ללא קשר לעבודת חוץ. (לפלוני יש רכב, לאלמוני פחות), אבל אי השוויון איננו מתבטא בשכר רב יותר, והוא כן מתבטא במטלות אחרות, בשעות עבודה ארוכות יותר, ובאחריות שבה אנו נושאים בחרדת קודש. אגב, אחריות זו היא מניע חזק לא פחות מתגמול כספי, לדעתי אף יותר. הפער שנוצר באי השוויון

באספה האחרונה ביקש זוג חברים לצאת לחו"ל לשנתיים במסגרת עצמאות כלכלית, לצורך עבודתו של אבי המשפחה. המוסדות קיבלו את הבקשה ודיווחו לאספה, ובאספה תהה אחד החברים כיצד זה חסידי השיתוף לא זועקים נגד הבקשה. אני כותב כמי שרואה את עצמו כאחד הנמענים לשאלה. באספה עצמה לא הספקתי לארגן את מחשבתי ואני מגיב בכתב.

לא הבנתי מה הקשר בין שיתוף לנסיעה לחוץ לארץ לצורכי עבודה. אם אישרנו עבודת חוץ (גם זה איננו פוגע בשוויון או בשיתוף, ולשווא קודשה בעבר מלחמה נגד הדבר), הרי שבמסגרתה לעתים צריך לנסוע לחוץ לארץ. כך גם אם היינו סבורים שצריך לשלוח נציג של המפעל לארצות הברית לצורכי שיווק או לצורך לימוד. האם שליחתו של חבר כזה נוגדת את עקרונות הקיבוץ? ואכן, בעבר, עשינו גם את זה (ללימוד גנטיקה) וגם את זה (נסיעה לצורכי עבודה). בעצמי נסעתי לשנה כזאת, באישור האספה. ואכן כמה מחברי הטובים אמרו אז שזה סוף הקיבוץ. מתברר שזה לא היה סוף הקיבוץ. אדרבה, מרוב צעקות "זאב" "זאב", כבר לא מתרגשים כשהוא באמת מתקרב.

נכון, חבר בחוץ לארץ צריך היה להיות במסגרת התקציבים שלנו, אבל ההתחשבוניות היו אינסופיות ומתישות, והפתרון של 'עצמאות כלכלית' מתבקש. שיתוף צריך להיות דרך חיים אידיאלית ולא דרך שתיתש את כולם. ממש אינני רואה קשר בין שיתוף ליציאה כזאת לחוץ לארץ.

בליבו של התהליך בו בני הדור השלישי
(והרביעי) מעצבים את אורח החיים.

עתה היא עת המבחן, האם העקרונות
יישארו עימנו לאורך דורות. אך כדי
שהעקרונות יישמרו, יש צורך לזכך אותם
מתוספות לא ענייניות שבמשך הזמן דבקו
באורח החיים שלנו. לא להשניא את
השותפות אלא לטפח את מעלותיה מחד,
ולתהאימה לעולם המעשה מאידך גיסא.

הזה הוא זעיר בהרבה מהפער שקיים
בחברות אחרות. בעולם המעשה אי אפשר
להשיג ולממש את מלוא האוטופיה, אך
הצלחנו במידה מירבית.

בספר שופטים מסופר שבני ישראל שמרו את
דבר ה' בימי יהושע ובדור שאחריו, בו זכרו
הזקנים את דבר ה'. הדור השלישי היה דור
אחר, "אשר לא ידעו את ה' וגם את המעשה
אשר עשה לישראל" (שופטים ב' י'). הדור
השלישי הוא דור המבחן, ואנו מצויים היום

דק 3לחה !!

מאז הודעתנו האחרונה (בפרשת אמור), התווספו לנו שמחות ושינויים בקרב הצעירים בקיבוץ.
בראש ובראשונה, תזכורת לשתי חתונות משמחות:

יאיר ומעין טסלר נישאו והם מתגוררים בקיבוץ. יאיר ממשיך בשירות בצבא קבע בעצמאות
כלכלית.

דרור וגינת לסלוי נישאו. הם מתגוררים בירושלים ויחלו ללמוד בקרוב.
ברכות חמות והמון הצלחה לזוגות הצעירים !

שני אלטמן סיים מסלול בגדס"ר גבעתי - ישר כח גדול, שני!
עמית גדיש סיים שנת בית ויצא לעצמאות כלכלית מחוץ לקיבוץ - בהצלחה רבה עמית!

השבוע הצטרפו למסלול צעירים בוגרי כיתה י"ב, ואלה התוכניות שלהם בתום חופשת הקיץ:

צליל בנדב - שנת שירות בכפר הנוער מקווה ישראל

ארי ברטוב - מכינת קשת יהודה במושב קשת

שלו זלקינד - מכינת בית ישראל בירושלים

אביה זנה - צה"ל

נצר חפץ - שנת שירות בכפר הנוער כפר חסידים

אורי סולטניק - מכינת עין פרת, שלוחת נופי פרת

ניתאי עדיקה - מכינת קשת יהודה במושב קשת

ניצן עמיר - מכינת העמק בכפר רופין

גיא פניני - שנת שירות בכפר הנוער נווה עמיאל

עדי צנחני - מכינת רוח נכון בירושלים

נוי שטיינר - שירות לאומי במעון יום שיקומי "עלה" בגדרה

בהצלחה רבה בדרככם החדשה כבוגרים בקיבוץ,
מחבקים ואוהבים,

אצנת ה3צ'רים

ק. הילה

ציור מהתערוכה מלווה בהסבר של יורם :

זיכרונות מילדותנו היפה בקבוצת יבנה:
הטרקטור המיתולוגי האדום DT14 שחרש
יום וליל בשדות המערביים של המשק.
החריש המעמיק הזה נחרש במחרשה מסוג
RANSON היה בתול באדמה המחורצת
הקשה, והטרקטור ששאג ונחנק במאמץ היה
הרעש היחיד אז בכל המרחב. באחד הלילות
מצאו אותי השומרים בוכה במיטה בבית
הילדים...? "אני חושב שלטרקטור כבר אין
כח..." ציירתי ממש מתוך הזיכרון החי הזה
מ-1947.

ברקע: יבנה ב-47', המגדל, בתי הסוכנות,
והישיבה. ומשמאל, הכפר בשיט
ואקליפטוסים.

הבית האדום יהיה פתוח בשבת מ- 18:00 עד 19:00.

ציפור קטנה לחשה לי שמתקיים
בבית האדום כנס מחזור של הכיתה
(למעשה שלוש כיתות מצורפות)
שהשנה מלאו / ימלאו להם 80 שנה.
היבנאים בהווה בכיתה הזו הם שמעון
אפרתי, מרדכי בר דרומא, יאיר כוכבא
וידידה קריק. מהכיתה, חברי הקיבוץ
שאינם עמנו היום: גדעון ברטוב, חנה
הראל, עלי הרטום ומילכה מלר זכרונם
לברכה.

ק. הילה נכנסה וראתה הרבה שמחת
חיים וצהלת מפגש. המיוחד בפגישה זו
היה תערוכת ציורים של יורם זמוש.
יורם מספר: כל חיי אני אוהב לספר
סיפורים, אז עכשיו התחלתי לספר
בציורים. התחלתי לצייר בתקופת
הקורונה ואין לי שום יומרות של צייר
מקצועי. הציורים בחלקם קשורים
לחוויות מהילדות ביבנה, של חריש,
קציר וכו', ובחלקם קשורים לבית
וסביבתו ולמשפחה. אין בהם הרבה
עומק אבל זה אותנטי. לפי התגובות זה
מתקבל טוב לעין. אתה לומד באופן
שיטתי? "פעם בשבועיים אני לומד אצל
רחל מכפר אביב, שמלמדת גם ביבנה,
והיא מנסה לרסן אותי קצת. לבקשת
חברים אשאיר את הציורים עד תחילת
שבוע הבא במבואה של הבית האדום.

רצינו לדלות כמה טיפים חשובים מההרצאה על **הסכנות ברשת**, מטעם המועצה האזורית. נפגשנו עם נטע אפרתי קנדל, ולבקשתנו היא שיתפה: "המרצה, גלעד האן, הוא חבר קיבוץ רשפים, חוקר סייבר, חדור מוטיבציה בנושא. הוא מפעיל מערכת מתנדבים שמטפלים בקריאות מצוקה של ילדים, ורואה כיעוד להתריע בפני הסכנות. לאנשים מעל גיל 21 השירות ניתן בתשלום". **באיזה סוגי מצוקה מדובר?** "מקרים שנערה צילם את עצמו. באופן חושפני והתמונה בתהליך הפצה, כשהפנייה מיידית ניתן עדיין למנוע המשך

ההפצה. פגיעות מיניות וסכנות על ידי פיתוי באמצעות פרופילים מזויפים. דליית פרטים אישיים באמצעות צ'אטים שעולים

במהלך משחקים כמו 'פורטנייט' למשל".

מה בעיקר לקחת מההרצאה?

"החשיבות של ליווי הילדים. לא לסגור בפניהם את המשחקים, אלא להיות איתם, להבין ולהתעניין, ולהקנות הרגלים נכונים לגלישה בטוחה ברשת. לדוגמא: לא למסור פרטים אישיים, לא לפתוח הודעות מאנשים לא מוכרים, אם מגיע לידיך תוכן פוגעני, לעצור ולמחוק, ולא להיות שותף להפצה, זו עבירה פלילית. האן חזר שוב ושוב על החשיבות ללמד את הילדים

והנוער כיצד להתנהג באופן בטוח בסמארטפון או בכל מכשיר אחר. ממש לחפור להם ולחזור שוב ושוב על הכללים של גלישה בטוחה. הוא ניסה להחדיר בנו את התודעה שאין הבדל בין התפקיד שלנו ללמד את הילדים לחצות כביש או להימנע מקשר עם אדם זר, לבין החובה שלנו להדריך ולעקוב אחרי הפעילות ברשת. למשל, להזהיר את הילד לא להיענות לבקשות להצטרף לקבוצת וואטסאפ ממישהו שאיננו מוכר. האן חידד את הנושא של הגנה על המכשירים מפני פריצות, ומעבר על הגדרות הפרטיות.

למי שעדיין אין בוואטסאפ: "אימות דו שלבי", מומלץ מאוד להוסיף, על מנת למנוע ניסונות פריצה לנייד".

הנושא הוא רחב

ותקצר כאן היריעה. נטע מפנה לאתר של גלעד האן בו מפורטים יישומים בעייתיים, או איך להגן על עצמנו ועל ילדינו מפני הסכנות הקיימות במרחב הוירטואלי. האן הזכיר את היישומון "טיק-טוק" שהוגדר כתוכנה זדונית, מפני שהוא מציג אתגרים שיש בהם סכנת חיים של ממש. באתר תמצאו את "עשרה הדיברות לגלישה בטוחה ברשת", אפליקציות מומלצות לבקרת הורים ועוד.

מוזמנים לפקוח עיניים.

מכתב פרידה מחמם את הלב
שלחו לנו מיכל ושלומי טוויזר. הם עברו לאופקים לפני שנה, אך מיכל המשיכה וסיימה השנה חינוך מחזור של כיתה י"ב בנות. המדור שאל את מיכל:

נסיעות רבות מאופקים לקיבוץ עם שלושה ילדים קטנים. איך עשית את זה?
 מיכל: היה לא פשוט בכלל. המטרה לסיים עם הכיתה שלי שלוש שנים ולסגור תהליכים חינוכיים שהתחלתי הייתה לנגד עיני, וזה הקל על הנסיעות. עוד משהו שהקל היה שבסוף י"ב הנוכחות בבית הספר היא אחרת כי יש טיולים, סמינרים ובגרויות, אז לא תמיד התבקשתי להגיע ליבנה אלא למקומות אחרים בארץ, או

לעבוד מרחוק. וכמובן ששמעתי הרבה פודקאסטים 😊.

איך היתה לך החוויה של חינוך כיתה בבית הספר התיכון ביבנה?

התיכון בקבוצת יבנה הוא מקום ייחודי ואין עוד כמוהו בעולם כולו. יש לו גישה חינוכית אחרת, גישה דתית אחרת, והשיח עם התלמידים הוא אחר. את הדברים אני אומרת גם מתוך דברי התלמידות שלי. יש משהו בתיכון הזה שמאפשר לכל תלמיד ותלמידה למצוא את המקום המיוחד שלו בעולם. מכל הבחינות - חברתית, לימודית ודתית. הפשטות והדיוק שקיימים בבית הספר הם משהו שהייתי רוצה לקחת איתי הלאה. ובעיקר בעיקר - בית הספר מראה

חברי ותושבי קבוצת היקרים!

תודה רבה לכם על ארבע (פלוס) שנים נהדרות בהן הייתם לנו לבית, נתתם לנו ולילדינו מקום בעולם הזה. למדנו להכיר קהילה תומכת, עוטפת ומקבלת כמו שרק אתם יודעים.

תודה רבה לענף הגיל הרך שהיה חלק מהותי בעיצוב האישיות של אליה ואיתן, ילדינו.

תודה רבה לאלי כהן שפתח בפנינו את שערי הקיבוץ ואת ליבו וביתו הרחבים. תודה רבה למשפחת ששון (אבי, רוני ויקיר) שאימצו אותנו לחיקם. תודה לרבקית וחנוך על דאגתם לנו, לצרכינו ולרצונותינו.

שמחנו להיות חלק מההון האנושי של קבוצת יבנה, אפילו למעט זמן. יותר מכך אנחנו שמחים על החברים שממשיכים איתנו גם היום.

תודה אישית שלוחה לכל האנשים שנגעו לנו בלב, נכנסו חזק ועדיין איתנו. אתם יודעים מי אתם. אם זה בהזמנה לארוחת שבת, שליחת עוגה או אפילו חיוך קטן והתעניינות בשביל. שמחנו להכיר את המקום הזה שעוד שומר על מורשתו, כמעין עתיק שתמיד קיים אך תמיד מתחדש.

קבוצת יבנה היא מרחב קסום, שימרו עליו והעריכו אותו! ואם אתם באזור הדרום, קיפצו לבקר. הבית רחב והלב פתוח! (בוויז - אשל 19 אופקים)

אוהבים ומתגעגעים

משפחת טוויזר - שלומי, מיכל, אליה, איתן וזהר.

ועוד לא התחלתי לדבר על הפעילויות החברתיות והפנימיות, שמאפשרים לתלמידים להתקדם ולגדול בצורה מיטיבה. אני יכולה לדבר על בית הספר הזה שעות, אני מאמינה בו".
בהצלחה לכם, נעמתם לנו!

שחינוך עושים באהבה - צוות בית הספר כולו (חטיבה ותיכון, מחנכים ומורים מקצועיים, ההנהלה ואנשי המנהלה) כולם רוצים בטובת התלמידים והתקדמותם ועובדים מתוך אהבה אמיתית.

חיים בריא בחבל יבנה

לקבוצת הגיל והיישוב של כל אחד מהמשתתפים. התושבים יכולים לצאת להליכה או לריצה, **ולהמיר את הצעדים שלהם למטבעות בריאות**, שיש להם ממש ערך כספי. אפשר לרכוש עם המטבעות מגוון של מוצרים והטבות באדיבות המועצה. הבריאות שלכם שווה כסף! ניתן להרוויח מטבעות בריאות גם באמצעות קריאת תוכן מעשיר בתחומי הבריאות בתוך האפליקציה.

במחלקה לספורט ואורח חיים בריא החליטו למנף את פתיחת הליגה המושכת עניין רב ותשומת לב, **ולפתוח דוכן המעודד תושבים נוספים להוריד את האפליקציה ולקחת חלק בצעידה המשותפת לאורח חיים בריא יותר**. לא הייתם בפתיחת הליגה? דוכן הרשמה נוסף ייפתח במירוץ חבל יבנה שיתקיים בעז"ה בכ"א בתמוז, 1.7. הליכה, ריצה או בכלל כדורסל, מה שלא תבחרו, במועצה האזורית חבל יבנה בונים לכם קיץ פעיל במיוחד! הגיע הזמן להוציא את נעלי הספורט מהבידעם ...

נפש בריאה בגוף בריא! עם שוך האזעקות (זוכרים שהיו כאלה?), נפתחה ליגת בתי הכנסת בכדורסל. במסגרת הליגה מתחרות ביניהן קבוצות מיישובי המועצה, המורכבות מכדורסלנים חובבים שמפנים את זמנם ומרצם ומתגבשים לטובת העניין, ונהנים מאימונים ואווירה ספורטיבית משותפת. גם התושבים שלא לוקחים חלק בליגה, ובעיקר

בני הנוער, הם שותפים פעילים המתפקדים כקהל האוהדים הנמרץ. כל אחד מעודד את היישוב שלו כמובן, וכך נוצרים מפגשים נוספים היוצרים אווירת ביחד ושיתוף.

השנה, פתיחת הליגה הגיעה בדיוק בזמן, כהזדמנות לתת פוש לפרויקט "חיים בריא בחבל יבנה", אותו מקדמת המחלקה לאורח חיים בריא, ובמסגרתו נהנים המשתתפים ממגוון פעילויות ספורטיביות, טיפים תזונתיים ועוד.

כחלק מהפרויקט **השיקו במועצה אפליקציה ייחודית המאפשרת ספירת צעדים בהליכה או בריצה**, ומציגה את המדדים בהתאם

מהנעשה באתרי הבנייה / שרה בלנקשטיין וניר גלס

העשייה בתחום הבנייה רבה ודינמית.

שיפוץ דירות בבתי

'הקומותיים':

בבתי "הקומותיים"

נשארו שש דירות

אחרונות לשיפוץ רחב,

למשפחות שתחזרנה בתום השיפוץ לדירתם.

במקביל, התחלנו בשיפוץ דירות בקומות

העליונות, עבור משפחות צעירות שהביעו

רצון לעבור אליהן, ומסיימים שיפוצים בבתי

משפחות צעירות נוספות.

בד בבד, מסתיימות עבודות התיקונים

הקלים ע"י הקבלן בדירות החברים, ובסוף

"שנת הבדק" יתוקנו כלל הדברים הטעונים

תיקון.

פרויקט פיתוח השבילים והכניסות:

נִלְבֵּי־שֶׁן שְׁלֵמַת בָּטוֹן וּמָלֵט וְנִפְרָשׁ לָךְ מְרִבְדִּי

גָּנִים... (נתן אלתרמן בשירו – "שיר בקר").

לאט לאט אזור בתי הקומותיים "מתלבש

מחדש".

את עיקר המאמץ משקיעה חברת י"ג

בינפלד, בעזרת בעלי מקצוע מיומנים,

בפיתוח הסביבתי: פירוק וחידוש השבילים,

הגבהת כניסות הבתים וריצופן

מחדש ע"י אבן משתלבת, הכנת חניות

לקלנועיות ואופניים,

עבודות עפר, ניקוז

ופיתוח הנוי והגינון.

העבודות מתנהלות

ביסודיות, מקצועיות

ובמהירות, כדי שהכל יהיה נגיש ובטוח הן

לדיירים והן לחברים העוברים, ובשאיפה

לסיים את הכל עד שנת השמיטה.

אנחנו מתנצלים שוב על אי הנוחות הזמנית

שנוצרת מפרויקט זה ורוצים לציין בסיפוק

את ההבנה של הדיירים לכל "המבצע",

ומזמינים לבוא ולהתרשם מהעשייה.

בהזדמנות זו ברצוננו להזכיר שאין לעבור

ולדרוך על השבילים הנמצאים בתהליך

העבודה והמוקפים בסרט סימון. המלט בו

רטוב וכל דריכה יוצרת עקבה שתישאר כעדות.

בתים "דו משפחתיים":

השכונה המערבית והשכונה המזרחית גם הן

צומחות.

העוברים באזורי בנייה אלו עדים להלמות

הפטישים, לתנועת מערבלי הבטון והיציקה,

ובתוך האתר ניתן לראות בתים המצופים

בטיח, כשבתוכם מתבצעות עבודות הכנה

לחשמל ואינסטלציה.

מועצה אזורית חבל יבנה - חושבים ירוק

✓ החלפנו והגדלנו את נפח הפחים הביתיים

✓ הכנסנו פחים כתומים

ממשיכים במגמה הירוקה. עוברים לשני ימי פינוי אשפה בשבוע.

שימו לב: קרטון עם בקבוקי פלסטיק, אריזות וכדומה תופסים נפח גדול בפה. הקפידו להשליך

למיכלי המיחזור ועזרו לנו לשמור על חבל ירוק יותר.

משולחן תרבות – אירועי הקיץ תמוז-אב

❖ יום ראשון, כ"ד בתמוז (4.7) – **אירוע פתיחת הקיץ הבריכה** –

בין השעות 16.30-19.00

❖ יום שלישי, כ"ו בתמוז (6.7) – **סיור ארפיטי בתל אביב**

גרפיטי ואומנות רחוב הם הז'אנר האומנותי המתפתח ביותר בעולם. מה שנחשב בעבר לונדליזם ... תופס היום את הבמה המרכזית בערים גדולות בעולם. פלורנטין - מעוז הגרפיטי התל-אביבי, שכונת ההיפסטרים הישראלית, בה נמצא מגוון בלתי נלאה של ציורי קיר צבעוניים ומסרים פוליטיים וחברתיים. מוזמנים להירשם לסיור מרתק. (הרשמה מקוונת).

❖ יום רביעי, כ"ז בתמוז (7.7) – **הקרנה על מסך גדול חצי אחר היורו**

כל חובבי הספורט מוזמנים – ערב ספורטיבי עם בשר ובירה.
[פרטים על שעה ומקום בהמשך - מושיק גרוס ואושר חן].

יום חמישי, י"ג באב (22.7)

האירוע המרכזי של הקיץ - פתיחת שנת ה-80-90 - פ"ז 5.

❖ יום ראשון, ט"ז באב (25.7) – **הקרנת סרט על מסך גדול.**

עם פופקורן, בחסות המתנ"ס, בדשא חדר האוכל בשעה 19.30.

קיץ מהנה, בטוח ובריא לכולנו, **ועדת התרבות**

לחברי קיבוץ יבנה היקרים

תודה רבה על האירוח המדהים בשבת! ❤️

שמחנו שהייתה לנו הזכות לחוות מהאוירה שיש בקיבוץ ולהכיר אנשים

בעלי יכולת נתינה מעוררת השראה ✨

מעריכות אתכם מאוד ומאחלות לכם רק טוב! ❤️

בנות שכבה י"ב - פלך קרית עקרון

משולחנו של מנהל קהילה / שמשון גוטליב

יוצאים לחופש הגדול

הנה מגיע לו החופש הגדול. הקדימו תלמידי בית הספר העל יסודי וביום חמישי בשבוע הבא יצטרפו אליהם ילדי היסודי. ממש על קווי הסיום גם הקורונה שבה לארץ, ולשמחתנו עדיין לא נחשפנו אליה. עם זאת ביום רביעי הוציאה המועצה האזורית הודעה ובה ביקשה שבזמן הזהות בבית הספר ובהסעות, התלמידים יעטו מסכות.

אנחנו עוקבים בדאגה אחר ההתפרצות המחודשת של הנגיף, ומקווים ביחד עם כל המדינה שהמצב לא יחריף. צח"י קורונה נפגש ביום חמישי בבוקר וקיבל את המלצת המרפאה שכל השבים מחו"ל יעטו מסכה בחללים סגורים למשך 10 ימים ממועד הנחיתה ויבצעו 2 בדיקות קורונה: אחת 5 ימים לאחר הנחיתה והשנייה לאחר 10 ימים מהנחיתה. צח"י רואה חשיבות גדולה במילוי המלצות אלה על מנת שנוכל להמשיך ולשמור על האוכלוסייה שלנו בריאה.

עקרונות הפרטת המזון

במוצאי שבת באספת החברים הוסברו עקרונות של הפרטת המזון אותם הציגו סיון לנג ועדי כ"ץ, נציגות הצוות שהכין את ההצעה. בעצם מדובר על שריקת הפתיחה של תהליך מורכב. צריך להזכיר שהצוות קם לאחר שהוגשו לאספה 30 חתימות של חברים שביקשו להעלות את הנושא על סדר היום. עדיין עבודה רבה לפנינו בכדי לתווך את כל נושא הפרטת המזון לציבור החברים.

נוכל להיטיב זאת אם נדע ללמוד מקיבוצים רבים שעשו זאת, ולניסיונם הרב נחשפנו גם בקישורים שנשלחו לחברים במייל. בימים אלה מכינים חוברת מפורטת שתדד לפרטים הקטנים. לאחר מכן, וזה יקח זמן, נצטרך לדבר בינינו.

קרבה שנת השבע - כמה פעמים כבר אמרנו את זה?

הנה זה קורה. ועדת דת סיכמה עם הרב אילעאי על מסע התעוררות שכבר התחיל לפני שבוע ויימשך עד שנעמוד בפיתחה של השנה החדשה.

בנוסף על הדברים הקצרים הנאמרים בתפילת ערבית בערב שבת ע"י הרב אילעאי, הוא יקדיש לנושא שלושה מפגשים במסגרת השיעורים של שבת אחר הצהריים (לאחר תפילת מנחה), ושיעור נוסף שיתקיים ביום החול, ויאפשר שימוש במדיה.

כמו כן בכוונתנו לקיים מפגש נוסף של אנשי השדה במקום שבו שהדבר קורה, על התלמים. גם בשמיטה זו יקצה צוות הגד"ש חלקת שמיטה (ליד סככת העגלות) בה נגדל ירקות שייזרעו לפני השמיטה ויופקרו לעניי עמך. חברים וילדים מוזמנים להשתתף בעבודות.

במקביל מתארגן כנס של הקב"ד תחת הכותרת: "שמיטה – הלכה ומעשה" (פירוט בעמוד הבא).

כנס מטעם הקיבוץ הדתי בנושא

חמ"ה חמ"ה חמ"ה

יתקיים ביום שני, ג' באב בבית שפירא בבארות יצחק

תוכנית הכנס:

11:15 - עינט קרמר - שמיטה חברתית על קצה המזלג.	9:00 - התכנסות וארוחת בוקר קלה .
פתיחה וברכות:
11:15 - הרב יצחק דביר ואיתן מאיר - אוצר הארץ.	דובי מילר וניצן אבידן - הקיבוץ הדתי.
מתן כהנא - השר לשירותי דת.
הרב אלי לבנון - ממונה שמיטה ארצי
12:15 - שולחנות עגולים	9:30 - דגשים מעשיים
* הנוי בשמיטה .
* הכנות לקראת השמיטה בקיבוץ .
* היכולת לשמוט ולשחרר .
* חקלאים רוח ותורה בשמיטה –
הכיצד?	צביקה כהן - משרד החקלאות.
מילגם - התארגנות לשמיטה.
שו"ת חקלאים.
13:30 - עובר לעשייתה - סיכום.	10:30 - הרב זאב ויטמן - בין היתר מכירה לאוצר בית דין - אידאל ויישום מעשי.

הכניסה חופשית - מותנית בהרשמה

שבת פרשת "בלק" - אחות חירום 4000 / 050-6998317 איחוד הצלה 1221
ימי שישי הקרובים במרפאה: ב- 25/06 – המרפאה סגורה. במקרה חירום בלבד יש לפנות לאחות בית סביון. ב- 2/7 – גלית.

שימו לב! שינוי בשעות הפתיחה ושעות בדיקת הדם בימי שלישי:

החל מיום שלישי הבא, ה-29/6 י"ט בתמוז, ישיבת צוות המרפאה תתקיים בשעה 08:30 ולכן המרפאה תהיה פתוחה לחברים בין 07:00-08:30 ואז תיסגר עד 10:00.
בדיקות דם יילקחו בימי שלישי מ-07:15-07:00 ולא כפי שהיה עד כה ב-09:30.
מתנצלים מראש על כל השינויים אך עם שיתוף פעולה נראה כי נצלח גם את זה.

====להזכירכם! יש לעטות מסכה בכל ביקור במרפאה====

בדיקות דם - יש לתאם תורים מראש, מול המרפאה. בריאות טובה, צוות המרפאה.

שיר עם סימנים / נתן אלתרמן

בְּאוֹר מְשִׁתֶּפֶד עֶרְפֶּל כְּחֹלֶב
וְהָעִיר הִיא כְּחֹלֶה וְנֹרֶדָה
וּמִרְחִיב הָאָדָם אֶת לְבוֹ הַנֶּרְעָב
לְשִׁכְרוֹן הָאֲבִיב (נִקְדָּה).

רַק אֲנִי מִתְבּוֹדֵד פֹּה אֶתֶּד לְבִדִּי
וְהָרוּחַ אֵלֵינוּ מְבִיא אֲגָדוֹת
וְאֲנִי אֶת רֹאשִׁי מְלִטֶּף בְּיָדִי
וְאוֹמֵר לָךְ הִגִּידִי (שֶׁלֹּשׁ נִקְדָּוֹת).

הִגִּידִי מִדּוּעַ עָצוּב כֹּה הָיִים
וְלָמָּה עֵינַיִךְ צוֹפְנוֹת אֶפְלָה
וְלָמָּה הַנֶּפֶשׁ בְּבִגֵּי הָאָדָם
נִכְסֶפֶת לְאִשֶּׁר (סִימָן שְׂאֵלָה).

אֶת לְעוֹלָם אֵל תִּלְכִּי מַעְמִי
כִּי אֵלֶיךָ נִפְשִׁי מִרְקִיעָה
וּמַעְבֵּר לְנֶצַח בְּשָׂרִי וְדָמִי
קוֹרְאִים לָךְ (שְׁלֹשָׁה סִימָנִי קוֹרִיאָה).

למערכת :

קִבְּלוּ אֶת הַשִּׁיר הַלָּזָה הַפְּעוּט
וְהַדְּפִיסוּ אוֹתוֹ חִישׁ מְהֵרָה,
כִּי מְלֵא הוּא אֶמֶת וְתוֹגָה וּפְיוּט-
שְׁלֹשָׁה סִימָנִי מְשוֹרֵר.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישבין.